



Klānu

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

2014. gada augusts Nr. 4 (188)



Kultūras ziņas

Ir pagājusi spraiža un darba pilna tautas nama pašdarbības kolektīvu darba sezona, kurā tika ļoti daudz paveikts. Šajā sezonā visi pašdarbības kolektīvi piedalījās dažādos koncertos, kas tika rīkoti gan tepat pagastā, gan arī ārpus tā, kā arī skatēs.

Prieks, ka saliekot visu kolektīvu priekšnesumus un pastrādājot pie režijas, mēs varam noorganizēt kvalitatīvus, cilvēkiem baudāmus koncertus, kā, piemēram, uzvedumu Valsts svētku sarīkojumam.

Tādēļ es vēlos pateikt lielu paldies par darbu visiem pašdarbniekiem, kolektīvu vadītājiem un viņu ģimenēm, kā arī pagasta pārvaldes darbiniekiem. Mēs visi kopā esam patī labākā komanda. Paldies arī Tev, Skatītāj, jo vislielāko stimulu darboties dod Tavs smaids zālē un aplausi.

Jaunajā sezonā, kuru uzsāksim septembra otrajā pusē, īpaši gaidīšu jauniešus, jo ticu, ka „Delveri” sasparosies un atkal visus iepriecinās ar lustīgām dejām. Tāpat ļoti vēlos tautas namā sagaidīt tautu dejas dejojot gribošus seniorus. Vecā rūdījuma dejojāji, kur jūs esat? Ļoti ceru, ka nākamajā Valsts svētku koncertā tautas nama skatuvī piepildīs visu paaudžu dejojāji! Protams, jaunus dalībniekus savā pulkā gaidīs arī pārējie pašdarbības kolektīvi – amatiereteātris, vidējās paaudzes deju kolektīvs, vokālais ansamblis un dāmu deju grupa.

Tādēļ atpūtiesimies un uzkrāsim spēkus jaunajai pašdarbības sezonai! Lai mums arī turpmāk būtu izturība izdziedāt, izdejojot, izspēlēt un izdzīvot LAIKU, pastāvēt un palikt!

Tautas nama vadītāja **Ilze**

Kas ir Senioru dejas?

Tas ir senioru vecumam (pēc 50 gadiem) piemērots elegants dejas veids vecāku cilvēku fiziskai slodzei pēc sporta ārstu ieteikumiem, kas veicina garīgā un dvēseles spēka līdzdarbošanos, emocionālo labsajūtu, novecošanās apturēšanu, kā arī mūzikas baudīšanu un kopā būšanas prieku.

Senioru dejas nav latviešu tautas dejas vecākās paaudzes kopām. Tā ir īpaša dejas forma ar īpašu saturu, ko dejo pārsvarā sievietes, kas sasniegušas senioru vecumu. Šo deju žanru 60. gadu sākumā radīja slavēnā Vācijas deju skolotāja Ilze Tutt. Latvijā Senioru deju apvienība (LSDA) darbojas kopš 2006. gada. Senioru deju kopas, kas iesaistījušās apvienībā, piedalās senioru deju pasākumos

Latvijā un starptautiskajā senioru deju kustībā.

Senioru dejas iedalās trīs veidos:

- 1) vienkāršas modes un balles dejas;
- 2) pasaules tautu folkloras dejas;
- 3) rotaļdejas un dejas sēdus.

Senioru dejas nav visspēcīgus dziedinātājs, tomēr tajās slēpjas vēl neapzinātas iespējas „vēlīnos gadus” piepildīt ar satūra bagātību.

Aicinu apgūt Senioru dejas arī Degumniekos! Ja radās interese, tiekamies Degumnieku tautas namā 23. septembrī plkst. 15.00. Ja radās jautājumi, droši zvaniet: t. 22451599 (Ilze Purpļeviča)

Bērnības svētki



Saulaina un bezrūpīga bērnība, vecāku rūpes un mīlestība glabājas mūsu bērnības atmiņās, un to mēs cenšamies dot tālāk saviem bērniem. Jau izsenis šajā mīlestībā un rūpēs par bērniņa audzināšanu dalās un ar prieku uzņemas krustvecā-

ki. Tā ir liela atbildība un gods, kam tas tiek uzticēts.

Augusta sākumā Degumnieku tautas namā notika Bērnības svētki. 10 bērni – Tina Peka, Līva Peka, Reinis Strods, Baiba Dzene, Armands Dzenis, Rūdolfs Žideņš, Toms Semjonovs, Dāvis Bārbals, Renārs Zondars un Monta Mālniece šajos svētkos ieguva kūmas, jeb krustvecākus, kas kļūs par bērna uzticamajiem draugiem, padomdevējiem vai kā tautā saka – par otru mammu un tēti.

Ilze Purpļeviča

Ziņas no feldšerpunkta

Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems **š.g. 27. augustā no plkst. 12.30 līdz 15.00.**

Svarīgi iepriekš pieteikties pa tālruni 22023737, lai saskaņotu pacienta pieņemšanas laiku un dakteris paņemtu slimnieka kartiņu līdzī no prakses vietas.

Atgādinu, ka pie ģimenes ārsta par vizīti jāmaksā 1,42 euro.

Sarmīte Saulīte

Es aicinu...

Jo vairāk bērnu, jo gaišāka Latvija, jo vairāk bērnu smieklu, jo krāsaināka pasaule. Mūsu pagastā bērniņi dzimst un rada prieku katra cilvēka dvēselē.

Vēlos uzrunāt mammas, tēvus, vecmāmiņas, vectētiņus un pievienoties aicinu visus pagasta iedzīvotājus.

Nenoliedzami, ka mūsu skola un tās apkārtnē ir ļoti skaista, sakopta, bet mani un daudzus bērnu vecākus un vecvecākus skumdina bērnodārza laukumiņš pie skolas. Manā skatījumā tas atstāts novārtā, novecojis, čikstošām šūpolēm un tam pašam vēl piekārt atslēga pie vārtiem.

Es domāju, ka mēs visi kopā to varētu atjaunot. Mēs varētu nākt kopā, pielietojot savu darbu, idejas, zināšanas un laukumiņu atdzīvināt, lai mūsu bērniem un mazbērniem būtu jautri un priecīgi.

Mūsu pagastā ir daudz talantu, kas prot zīmēt, krāsot, apstrādāt koku un metālu. Tāpat bērni priecātos par jaunām šūpolēm, slidkalniņu, kā arī citiem rotaļu elementiem. Mājiņas varētu pārtapt par pasaku mājiņām nevis noliktavām, kā tas ir pašlaik.

Par šo ideju aprunājos ar mūsu pagasta priekšsēdētāju Aigaru. Viņš atzina, ka doma ir pozitīva un vērā ņemama. Iespējams, ka bērnodārza laukumiņš tiks samazināts un izbūvēts pēc visām prasībām, būs iežogots un vārti, protams, aizslēgti. Taču pārējo rotaļu laukumiņa daļu varētu izveidot pēc pašu iedzīvotāju iniciatīvas un tas būtu brīvi pieejams bērniem jebkurā laikā.

Iedzīvotāji, būsim atsaucīgi, jo kopā mēs esam spēks!

Uz sadarbību aicinot, vecmāmiņa
Ināra Baltā



Uz spēlēm bija ieradušās 11 komandas. Kopvērtējumā: 1. v. Sarkanu pagasts, 2. v. Aronas pagasts, 3. v. Kalsnavas pagasts. Vadītāju 3-cīņā mūsu Aigars Šķēls ieguva 2. vietu. Apsveicam!

Jaunieši gūst darba pieredzi

Šovasar pēc 5 gadu pārtraukuma Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) atjaunoja skolēnu nodarbinātības pasākumu vasaras brīvlaikā. Ar NVA atbalstu vasaras mēnešos strādāt un iegūt darba pamatprasmis, iemaņas un pirmo darba pieredzi varēja jaunieši vecumā no 15 gadiem, kuri mācās vispārējās, speciālās vai profesionālās izglītības iestādēs.

Ošupes pagastā vasaras mēnešos iespēja strādāt tika dota astoņiem jauniešiem. Darbu vadītāja Ilze Melngaile atzīst, ka jaunieši bija „īsts atradums” īpaši laikā, kad notika gatavošanās Aviācijas un Pagasta svētkiem. – Protams, gribētos, lai jaunieši ir patstāvīgāki, taču šovasar gūtā darba pieredze noteikti noderēs viņiem arī turpmāk.

– Šis bija mans pirmais nopietnais darbs, un tā jau ir tā pieredze – saprast kā viss notiek. Darbs deva atbildības sajūtu, pienākuma apziņu, ka katru rītu IR jāceļas un IR jāstrādā. Alga, ko nopelnīju, noderēs mācībām, jo šogad septembrī sākšu mācīties Rēzeknes Augstskolā, Humanitāro un juridisko zinātņu fakultātē, filologos. Grūtību nebija īpaši lielu, jo nekas jauns nebija jādara, visi darbiņi jau pierasti un zināmi. Vienīgais mīnusīgs bija karstais laiks, jo bija diezgan grūti, ja darbiņš bija jāveic ārā.

Manos pienākumos ietilpa puķu dobjū ravēšana un apkopšana pie tautas nama un pamatskolas. Piepalīdzēju apkārtnes sakopšanā Degumniekos.

Vēl bija jāpalīdz sagatavoties Aviācijas, Pagasta un Bērniņas svētkiem – jāveido dekorācijas un jādara citi darbi. Palīdzēju arī tautas nama vadītājai Ilzei apdarīt dažādus sīkus darbiņus, kas patiesībā prasīja daudz laika, – savu viedokli par darbu vasarā pauda Elvita Melngaile.

Savukārt darbu vadītāja Sarmīte Rauza ar skolēniem strādāja O. Kalpaka dzimtas māju „Liepsalas” apkārtnes sakopšanā. Sarmīte stāsta, ka jaunieši ar lielu entuziasmu uztvēruši šo nodarbinātības programmu – iespēju strādāt vasarā. – Es strādāju tikai ar zēniem un nebija neviena, kas nevēlas strādāt vai gribētu ņem brīvdienas. Katrs darbiņš tika uzņemts un paveikts ar lielu atbildības sajūtu, arī ravēšana, kas it kā skaitās sieviešu darbs, – smeļ darbu vadītāja.

Šajā laikā skolēnu komanda paveikusi daudz un dažādus darbus „Liepsalās” – tīrīts dīķis, ravētas taciņas, izgriezti liepām zari, krāsota estrāde un skaisti veidots dzīvžogs.

Turpina Sarmīte Rauza: - Visiem jauniešiem, kas iesaistījās šajā programmā, šis bija pirmais oficiālais darbs mūžā ar īstu darba līgumu un oficiālu algu. Sarunās dzirdēju, ka zēni par savu godam nopelnīto naudiņu, pēc saviem ieskaļiem pirms skolas apģērbu. Un tas ir apsveicami. Malači, zēni! Man bija patīess prieks darboties kopā ar jums. Lai jums veicas mācībās!

Ilze Purpļeviča

Sociālais darbinieks ir palīgs, ne glābējs

Marta mēnesī Ošupes pagastā darbu uzsāka sociālā darbiniece **Irina Zaiceva**. Šajā amatā jau pagājuši vairāki mēneši, pamazām tiek apgūta sociālā darba specifika un iepazīti pagasta iedzīvotāji. Aicināju Irinu uz sarunu, lai uzzinātu, kā veicas.

Īsumā pastāsti par sevi.

Esmu dzimusi Jēkabpiliete. Mācījusies Bērzgala pamatskolā. Jau pamatskolas laikā zināju, ka gribu palīdzēt cilvēkiem. Taču ārsta profesiju neizvēlējos, likās pārāk liela atbildība. Mazākais, ko varēju darīt, izvēlēties profesiju, lai piepildītu vēlmi palīdzēt. Palīdzēju dzīvniekiem – biju apguvusi veģetāra palīga amatu Bebreņu tehnikumā.

Kad nolēmu pārveidot savu dzīvi, nogāju garu meklējumu un pašattīstības ceļu. Piedzima bērni, mainījās dzīves uztere. Tagad esmu atradusi sevi un sapratusi, ka laime ir jānopelna, tā nenokrīt no debesīm.

Vienmēr esmu apbrīnojusi savu mammu. Viņā ir neizsmeļama mīlestības upe. Viņa man ir piemērs cilvēkmīlestībā.

Mazliet pastāstišu par ģimeni, no kuras nāku. Mēs esam ļoti liela saime, to vislabāk jūtu, kad sanākam kopā. Mēs mammai esam trīs īstās meitas. Tagad jau dzīvojam katra savu dzīvi un audzinām savus bērnus. Bet mammiņe mums ir ļoti īpaša, jo uzņēmās audzināt bāreņus – septiņus likteņa un vecāku pamestus bērnus. Sākumā mums bija grūti pieņemt, ka mammas sirdī var būt vieta arī svešiem bērniem, bet ar laiku mēs sarādām un kļūvām par brāļiem un māsām. Ģimene man ir pats dārgākais, bet to sapratu tikai tad, kad sāku dzīvot pieauguša cilvēka dzīvi un audzināt savus bērnus, kad saskāros ar visiem priekiem un likstām, ko „piedāvā” ģimenes dzīve.

Kad sāki dzīvot un strādāt mūsu pagastā?

Liktenis ir neizbēgams, sastapu īsto vīrieti un pārnācu uz dzīvi burvīgā vietā Degumniekos, kaut gan agrāk nebiju par tādu vietu pat dzirdējus. Nu jau dzīvoju te trīs gadus. Ģimenē esam seši – dzīvesbiedrs Dzintars, meitas Elīna un Madara, dēls Viktors, mūsu mīļā omīte Anna un es. Tagad esmu iemīlējusī šo vietu un apkārtnes cilvēkus. No šā gada marta strādāju par Ošupes pagasta sociālo darbinieci. Neesmu ārsts, bet nu varu palīdzēt arī cilvēkiem, jūtos vajadzīga.

Lai pilnvērtīgi varētu pildīt savus amata pienākumus, iestājos „Baltijas psiholoģijas un menedžmenta augstskolā” Jēkabpils filiālē, lai izzinātu visu par sociālā darbinieka darba specifiku, veicamajām funkcijām, uzdevumiem, sociālā darba problēmām, sociālā darba kvalitāti u.c. Līdz augstskolas absolvēšanai manu darbu uzrauga supervizors Biruta no Barkavas pagasta. Viņa man sniedz padomus, pārbauda dokumentus un palīdz izprast, kas ir sociālais darbs.

Vai šis darbs tev liekas padarāms?



Padomu došana un audzināšana sociālā darba profesionālajā attīstībā ir sen noiets etaps. Tas nav sociālā darba uzdevums – strotēt, audzināt vai pamācīt. Bet arī sociālā darbinieka uzdevums nav apmierināt visas klientu vēlmes. Mums nav brīnumnūjiņas! Ejot pie jebkura speciālista, cilvēkam ir gaidas. Ejot pie sociālā darbinieka, diemžēl lielākā mērā šīs gaidas patiešām ir saistītas tikai ar materiālo palīdzību. Lielā mērā cilvēku gaidas attiecībā uz sociālo darbu nosaka konkrētās pašvaldības izpratne par šo jautājumu, kā tā informē iedzīvotājus un ar ko konkrētā teritorijā spēj palīdzēt sociālais darbinieks. Tur, kur komunikācija ar iedzīvotājiem ir izveidojusies veiksmīga, cilvēki zina, ko prasīt no sociālā darbinieka un sagaida risinājumus ne tikai materiālas palīdzības veidā. Patiesībā arī ilgstoši naudas problēmu cēloņi meklējami nevis vienkārši naudas trūkumā, bet gan, iespējams, prasmēs un izglītībā, arī iemācītā bezpalīdzībā, neprasmē nopelnīt naudu, sociālā izolācijā. Tāpēc uzskatu, ka šis darbs nav līdz galam paveicams tikai manā kabinetā. Te ir nepieciešams kolektīvs darbs, kurš sākas jau tajā brīdī, kad ieliek mātes klēpī zidaini – vecāki, mediķi, skola, bāriņtiesa, valdība un visas pārējās institūcijas, kurās joprojām ir dažādi trūkumi, bet tas jau vairs nav manā kompetencē.

Vai tavā pārziņā ir arī bezdarbnieki?

Gandrīz visi mani klienti ir reģistrējušies bezdarbnieki. Ja Jūs domājat par cilvēkiem, kuri strādā algotos pagaidu sabiedriskos darbus, jā, mazliet viņi ir manā uzraudzībā.

Mūsu pagastā ir atsaudzīgs pagasta vadītājs Aigars. Viņš nekad neatsaka transportu, ja klienti jānogādā attālākos gala punktos vai arī, ja manā auto nepietiek visiem vietās. Kopīgi risinām arī dažādus citus jautājumus. Tāpat izveidojusies laba sadarbība ar bāriņtiesas locekli Andu, skolas direktori Daigu.

Tavas domas par cilvēkiem, viņu vēlmēm, palīdzības saņemšanu.

Cilvēkus nav jāmaina, jāmainās ir katram pašam. Ir jāsaprot, ka Jānītis vai Maijīņa nepiedzima ar augstskolas diplomu kabatā, darbu siltā kabinetā un lielu naudas maku. Mēs katrs pats izvēlamies savu ceļu pa kuru iet. Jā, ne vienmēr to vieglāko, bet mēs turpinām iet. Un tas nekas, ka gadās pakļūt. Ir jāceļas un jāiet tālāk. Ir ļoti žēl, ka tik daudzi cilvēki izvēlas ne to labāko ceļu, bet prieks par tiem, kas nolemj virzību mainīt un vairs nepakļūt. Ir tik daudz iespēju, kā pašiem sev palīdzēt, bet atslēga ir tikai viena – gribasspēks.

Protams, katrs gadījums ir individuāls. Un pēc naudas līdzekļiem stiepjas visi, bet priekšroku nevar dot nevienam, ir jāizskata katrs gadījums atsevišķi un jāatrod individuāla pieeja problēmas risināšanai. Patiesībā sociālais darbinieks ir tāds pats cilvēks kā visi, un tā ir parasta, normāla profesija ar savu attīstību, teorijām, metodēm. Sociālais darbinieks ir palīgs nevis glābējs.

Nākotnes plāni.

Pirmkārt, vēlos iegūt pilnu izglītību savā darba profesijā. Otrkārt, turpināt iesāktu darbu.

Tavas domas par pagasta dzīvi.

Ko te piebilst, mums te iet kā meksikāņu seriālos. Bet, ja mazliet nopietnāk, tad ir ļoti patīkami, ka pagasts attīstās ar katru gadu – kļūst sakoptāks, tiek veikti remontdarbi skolā, notiek dažādi pasākumi. Ir patīkami atrasties šādā vidē.

Kādas rakstura īpašības tev patīk cilvēkā, kādas ne.

Katrs cilvēks ir jāspēj pieņemt tāds, kāds viņš ir – ar saviem plusiem un mīnusiem. Ja skatāmies no manas profesijas puses, tad nepatīk, ja cilvēks melo. Jo, lai es spētu palīdzēt, man vajag zināt patieso situāciju.

Ja tev tiktu dota viena diena, kas būtu jāpavada kopā ar 20 bērniem, ko tu darītu?

Vispirms pajautātu bērniem kādas ir viņu vēlmes un domāju, ka kopīgu nodarbi mēs noteikti atrastu. Vienīgi bērniem būtu grūti ar mani, jo esmu stingra, man patīk kārtība un droša vide, bet bērniem savukārt „rāmīši” nepatīk.

Ko tu novēli pagasta ļaudīm?

Nevienam nevajag izpatīkt, iztapt, nevajag darīt visu otra labā, jo cilvēki mūs tik un tā uztver tāds kādi mēs esam. Ja kāds par mums ko sliktu nodomā, tad ne jau tāpēc, ka ir sliktis cilvēks, bet tāpēc, ka tādi ir viņa uzskati, pieredze, dzīvesstāsts. Tāpēc dzīvojiet tā, kā to gribās jums un nevis tā, kā to prasa sabiedrība, bet atcerieties, ka esat pats savas laimes kalējs un savu dzīves ceļu izvēlaties tikai un vienīgi jūs pats. Visu panākumu atslēga ir darbs, darbs un vēlreiz darbs.

Paldies Irinai un lai izdodas viss iecerētais!

Ināra Baltā

Lubāna mitrāja informācijas centrā Atvērto durvju diena

Ar šā gada 1. jūliju Lubāna mitrāja informācijas centrā mainījās apsaimniekotāji. Pēc aprīli izsludinātā biznesa plānu konkursa, tiesības centrā darboties Madonas novada pašvaldību nodeva Madonas pilsētas jauniešu biedrības „Pie Kraujas” rokās.

Biedrības biedru loks sastāv no jauniešiem, vecumā no 18 līdz 30 gadiem, kas Madonas novadu uzskata par savu dzimto vietu un nākotni vēlas saistīt ar jau pierastajām un mīļajām ainavām mūsu reģionā. Jauniešu izglītības un darba sfēras ir atšķirīgas, tomēr visus saista un kopīgā būšanā apvieno aizrautība ar piedzīvojumiem un aktīvu dzīvesveidu, kā arī interese par dabu. Oficiāli biedrība pastāv un tiek realizēti projekti jau divus gadus, bet pamatsastāvs ir veidojies jau ilgi pirms tam, kopā sanākot domubiedriem. Tādā veidā ir realizēti vairāki izbraukumi un aktivitātes gan mūsu novadā, gan Latvijā, gan arī ārzemēs. Pārgājieni, riteņbraucieni, laivu izbraukumi, snovborā sacensības, industriālais alpinisms un citas līdzīga tipa norises ir jau kļuvušas gandrīz par ikdienu. Ja ne par ikdienu, tad pilnīgi noteikti par neatsveramu dzīvesveida sastāvdaļu, kas tiek realizētas gan mazās, gan lielākās grupās. Un vienmēr ir laipni aicināts ikviens interesents, kas vēlas iesaistīties, jo biedrība ir atvērta jauniem un aktīviem jauniešiem! Kontaktus un sīkāku informāciju var atrast „Pie Kraujas” mājaslapā – www.piekraujas.lv, kā arī sociālajos tīklos – www.facebook.com un www.draugiem.lv.

Tā kā ir apritējis nedaudz vairāk kā mēnesis kopš biedrība saimnieko Lubāna mitrāja informācijas centrā, **16. augustā laika posmā no 11.00 līdz 16.00 tiek rīkota Atvērto durvju diena, lai iepazīstinātu ar sevi un iepazītos ar citiem. Visas dienas garumā būs iespēja izmēģināt savas spējas mini alpinismā, izpaust savu radošumu mākslinieciskās darbnīcās un uzzināt arī ko jaunu, doties izbraukumā ar laivu Lubāna ezerā, aplūkot ezera peldošo viesu māju un kopā ar vides inspektoru Daini Tuču mēģināt uzskaitīt tuvumā esošo putnu sugu daudzveidību, papildināt savas**

**LUBĀNA MITRĀJA
INFORMĀCIJAS
CENTRA ATVĒRTO
DURVJU DIENAS**

**16.08.14.
11.00-16.00**

NO PLKST. 11.00
RADOŠĀS DARBNĪCĀS
MINI ORIENTĒŠANĀS
VIDES FILMAS
DABAS AIZSARDZĪBAS
PĀRVALDE

15.00
BRĪVDABAS
KONCERTS
AR ELĪNU LĪCI

ielūdz biedrība
"Pie Kraujas"

MINI ALPINISMS
"VIRVJU PRIEKI"

LAIVU IZBRAUKUMI

ZIVJU ZUPA &
PALEOLĪTA LAIKA
VIRTUVE

PUTNU VĒROŠANA NO
PELDOŠĀS MĀJAS

Aiviekstes hidromezgls, Ošupes pagasts, Madonas novads.
Papildus informācija +371 29234956 vai infolubans@inbox.lv

zināšanas par Lubāna mitrāja liegumu Dabas aizsardzības pārvaldes stendā un vēl citas mazas un jaukas lietas un aktivitātes. Diena noslēgsies ar cesvainietes Elīnas Līces koncertu 15.00.

Sliktu laikapstākļu gadījumā pasākums tiks pārcelts uz centra telpām.

Visi mīļi gaidīti, lai skaisti kopā pa-

vadītu augusta vidus sestdienu!

Papildinformācija:
www.facebook.com/lubanamitrajs,
www.draugiem.lv/lmic,
infolubans@inbox.lv,
T. 29234956

Lele Jātniece
Lubāna mitrāja informācijas centrs



*Ir kāds noslēpums,
kas taps zināms mums,
ja vien pietiks spēka
meklēt, atrast, ieraudzīt
un saprast... Nāc!
Meklēsim to kopā!
/Vinnijs Pūks/*

**2014. gada 1. septembrī plkst. 9.30
Degumnieku pamatskolas aktu zālē aicinām uz svinīgu
2014./ 2015. m.g. uzsākšanu.**

Klases audzinātāji savus audzēkņus gaidīs klašu telpās no plkst. 9.00.
Pēc svinīgā pasākuma skolas aktu zālē sekos klases stunda.
Par skolas busiņa reisiem 1. septembrī, t.i., lai nokļūtu uz skolu un mājup, klašu audzinātāji paziņos individuāli.
Skolas administrācija

Svētki pulcē aviācijas interesentus

20. jūlijā Ošupes pagasta Degumnieku lidlaukā Aviācijas svētki pulcēja skatītājus un aviācijas entuziastus teju vai no visas Latvijas.

Pasākumā, ko rīkoja Ošupes pagasta pārvalde sadarbībā ar Madonas novada pašvaldību, piedalījās aviomodelbūves speciālisti no Rīgas, Jelgavas, Cīravas, Ādažiem, Cēsim un Daugavpils, kā arī izpletņlēcēji no Daugavpils izpletņlēcēju sporta kluba, jeb sabiedriskās sporta organizācijas D.I.S.K.

Uz jautājumu, kā radās doma organizēt šādu pasākumu, Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs Aigars Šķēls atbild: - Toreiz saņēmu telefona zvanu, kur cilvēki lūdza atļaut lidaparātiem nosēsties Degumnieku lidlaukā. Tajā laikā tur viss bija aizaudzis un lidlauks praktiski netika apsaimniekots. Intereses vadīts, aizbraucu iepazīties ar šiem cilvēkiem un sarunās par aviāciju pašam radās interese par šo lietu. Tā arī radās doma, ka varētu organizēt Aviācijas svētkus. Tas būtu kas jauns, nebijis un interesants.

Pirmajos, jeb „mazajos” Aviācijas svētkos pirms trīs gadiem, bija necerēti daudz apmeklētāju. Tas liecināja par to, ka cilvēki izrāda interesi un piloti, ar kuriem uzsākta sadarbība, ideju atbalsta. Pasākuma organizatori nolēma, ka katru gadu jūlija trešā svētdiena varētu kļūt par Aviācijas svētku dienu Degumnieku lidlaukā.

Šobrīd Degumnieku lidlauks ir sakārtots un atbilst šādu pasākumu rīkošanai.

Trešo Aviācijas svētku rīts sākās ar lidaparātu apskati uz skrejceļu. Vērot dažādus lidaparātus varēja pavisam tuvu. Netika liegta iespēja iesēsties pilota beņķī un šo mirkli iemūžināt.

Šogad jaunums bija izpletņlēcēju paraugdemonstrējumi. Izņemot kluba sportistus, aptuveni 500 cilvēku katru sezonu veic savu pirmo lēcieni mūžā ar izpletņi. Arī Ošupes pagasta zemniece Alda Jansone izbaudīja pozitīvas emocijas un vienotības sajūtu ar debesīm, atrodoties zem izpletņa spārna.

- Doma, ka varētu izlekt ar izpletņi, radās pēdējās nedēļas laikā pirms Aviācijas svētkiem, - stāsta Alda Jansone. - Meita ar draugu ieteica mēģināt lekt ar gumiju, taču šādu domu noraidīju. Un te pēkšņi radās iespēja lekt ar izpletņi, nespēju pat nobīties.

Aicināta pastāstīt par lidojumu, Alda turpina: - Pirms lidojuma instruktors instruēja, kādas darbības man būs jāveic. Kādā stāvoklī pirms izlēciena un pie piezemēšanās jābūt galvai, kājām, rokām.

Lecām no trīs kilometru augstuma. Brīvais kritiens bija apmēram 40 sekundes ar 200km/h, tad aizvērās izpletņis un sajūtas līdzsvaroja.

Uz jautājumu, vai gribētu vēl kādreiz



atkārtot šādu lidojumu, Alda Jansone atbild: - Ja radīsies dzīvīve iespēja, domāju – ka jā, jo sajūtas bija satraucoši labas.

Pēc aviomodelu un paraplānu paraugdemonstrējumiem un lidaparātu grupas lidojuma, sākās panorāmas lidojumi, kuros varēja doties ikviens, kas vēlējās baudīt fantastisku iespēju savu zemīti un dzimto vietu redzēt no „putna lidojuma”. Svētku apmeklētāji izveidoja turpat 150 lidot gribētāju garu rindu.

Šogad pasākuma organizatori bija padomājuši par plašu kultūras programmu. Pašiem jaunākajiem svētku apmeklētājiem bija iespēja jautroties kopā ar teātra studijas „Pilnpiens” radošo grupu. Mūzikas cienītājus uz līdzdziedāšanu un

kāju iekustināšanu aicināja grupa „Kiwi” un latviešu rokgrupa „Dzelzs Vilks” ar līderi Juri Kaukuli priekšgalā.

Par muzikālo noformējumu visas dienas garumā rūpējās Dj Avisis no Radio2.

„CFmoto” Madonā, kas nodarbojas ar kvadraciklu tirdzniecību, Aviācijas svētku dalībniekiem deva iespēju vizināties ar kvadracikliem.

Aviācijas svētku rīkotāji – Ošupes pagasta pārvalde – pateicas svētku atbalstītājiem: Madonas novada pašvaldībai, kultūras nodaļas vadītājam Jānim Kļaviņam par neatsveramu atbalstu kultūras programmas sagatavošanā. Paldies SIA „HETA-Būve”, z/s „Vilces”, z/s „Niedres”, Madonas BJC teātra studijai „Pilnpiens” un improvizācijas teātra pasniedzējai Inesei Zlei. Paldies pagasta iedzīvotājiem par līdzdalību lidlauka sakopšanā un dažādu darbu veikšanā.

Ize Purpļeviča
Autores un Indras Veipas foto

Ošupes pagasta svētkus 2014 atceroties

27. jūlijā pagasta ļaudis un ciemiņi no malū malām sabrauca uz ikgadējām Ošupes pagasta Sporta spēlēm, kas tradicionāli notiek jūlija pēdējā svētdienā Degumniekos. Sacensības organizē Ošupes pagasta pārvalde, gažu no gada sadarbojoties ar zemniekiem un aktīviem pagasta iedzīvotājiem.

Saulainais rīts sākās ar svētku atklāšanu un parādi „Papīra kastes jaunā dzīve”. Cilvēka izdomai robežu nav, redzējām, kā no parastas papīra kastes var izveidot priekšautu, somiņu, putnu būrīti, leļļu māju, metamos kauliņus un citas interesantas lietas. Par oriģinālākajiem tiesnešu komanda atzina Ritu un Māri no VSAC „Latgale” filiāles „Lubāna”, Flintstonu ģimenīti (Meijeru ģimene no Lubānas), Elīnu Ločmeli un Keitu Kruglovu.

Visas dienas garumā risinājās zolītes un kāršu spēles „Duraks” turnīri, komandu spēles futbolā un volejbolā. Bet laukumā pie vecās Gotlība skolas notika individuālās disciplīnas – „Atspole”, „Iesūcējs”, „Pēdu masāža”, „Uzmetējs”, „Pienesējs”, „Kurmītis”.

Izveicība un spēks bija vajadzīgs arī zemnieku stafetē, pāru skrējienā un jautrības stafetē.

Sporta svētku ietvaros, domājot par pašiem mazākajiem sportistiem un apmeklētājiem, bija iespēja darboties Radošajās darbnīcās. Katrs varēja ielikt savu izdomu, piedāvāto ideju īstenošanā – vējdzirnavas, bitītes, glezniņas vai rāmiša darināšanā, bagātinot un papildinot ar dažnedažādiem materiāliem. Radošo darbnīcu vadītāja Vineta Bormane stāsta: - Atsauksme bija liela un pozitīva. Prieks par bērnu un pieaugušo līdzdarbošanos, gatavojot kādu no sevis izvēlētajām lietņiņām.

Šī bija arī tā vieta, kur ne tikai varēja radoši un čakli darboties, bet arī iegūt jaunus draugus, vai vienkārši tāpat atpūsties.

- Gandarījums par savējiem un ciemiņiem, jo iepazināmies arī ar bērniem un viņu ģimenēm no Rīgas, Baložiem un Liepājas. Katrs uz savām mājām aizveda ko mīļu un jauku, ko gatavojis pats, ļaujoties fantāzijas lidojumam... Un tika apsolīts, ka nākošgad Sporta svētkos atkal tiksimies! Vēlos teikt paldies Zanei un viņas mātai Kristīnei, kā arī Aigaram un Ilzei, jo kopā mēs spējam iepriecināt katru, kurš paviesojās Radošajās darbnīcās! – priecīgi turpina Vineta.

Sporta spēlēs satiktās Degumnieku iedzīvotājas Aija Bārbale un Rasma Eglīte atzina, ka katru gadu nesānākot atnākt un piedalīties Pagasta svētkos, bet abas kundzes piekrita, ka šie svētki pulcē un

Interesanti fakti

- Reģistrēties apmēram 191 dalībnieks
- Individuālajās disciplīnās piedalījās 121 dalībnieks
- Aktīvākā vecuma grupa no 7 līdz 10 gadiem
- Neaktīvākā vecuma grupa meitenes no 15 līdz 17 gadiem (tikai viena dalībniece)
- Pirmā individuālās disciplīnas veica un dalībnieka karti nodeva Renāte Jakovļeva (Lubāna)



saliedē ģimenes. Un, protams, ļoti labi ir tas, ka piedalās daudz jaunieši, kas labprāt sporto svaigā gaisā, nevis nīkst mājās pie datora vai televizora.

Uz jautājumu, kā patīk svētki, Valentīna Kruška atbildēja: - Patīk, ka svētki ir labi organizēti. Taču ne jau visi ir sportisti un ne jau visiem ir spēks un veselība piedalīties sportiskajās aktivitātēs, tāpēc svētku organizētājiem iesaku padomāt par plašāku kultūras programmu. Valentīna ieteica, ka varētu uzbūvēt nelielu skatuvīti, kur visas dienas garumā uzstātos dažādi pašdarbības kolektīvi. - Es domāju, ka skatītāju netrūktu, - noteica Valentīna.

Tie, kas nav draugos ar sportu vai arī vienkārši vēlējas atpūsties no saules svelmes, Degumnieku tautas namā varēja vērot VSAC „Latgale” filiāles „Lubāna” klientu un darbinieku sagatavotu muzikālu uzvedumu „Pa varavīksnes tiltu”, scenārija autore Ilze Melngaile. Tas bija stāsts par septiņām māsām – varavīksnes krāsām, ko 13 dejās izdejoja klienti kopā ar centra darbiniekiem. Var tikai apbrīnot šo jauno cilvēku prieku un azartu, ar kādu viņi kāpj uz skatuves un ļaujās dajas priekam. Tāpat apbrīnas vērts ir centra darbinieku ieguldītais darbs, lai šis uzvedums taptu un būtu rādāms un baudāms skatītājiem. Jāteic, ka gan centra klienti, gan darbinieki visas dienas garumā aktīvi iesaistījās arī sporta spēļu norisē un pat guva godalgotas vietas.

Izsludinātais mājās cepto plātsmaizīšu degustācijas konkurss gan bija saņiedzis tikai vienas saimnieces – lubānietes Ivetas Karlsones dzirdīgās ausis.

Vakarpusē, pēc piedzīvotās saules svelmes, visi pulcējās uz apbalvošanu, ko papildināja vietējo pašdarbnieku koncerts.

Vēlāk visus dancotgribētājus kustināja un lustināja grupa „Marchello”.

Paldies:

Tiesnešu komandai: Ilonai Strodei, Anitai Pauliņai, Daigai Rubenei, Edītei Zaubei, Dairītai Pulkstenei, Elvitai un Lindai Melngailēm, Arnitai Stulpiņai, Jurim Strušelīm, Aleksandram Šrubam, Uģim Meijeram un Guntim Lazdam.

Sekretariāta meitenēm: Ivetai Šķēlei, Inetai Strodei un Guntai Gabranovai.

Paldies svētku atbalstītājiem: z/s „Asnupe” (Z. Baltais), z/s „Eglītes” (L. Joste), z/s „Gaigalieši” (**J. Zondars**), z/s „Asni” (M. Krama), z/s „Cīruliši” (A. Šķēls), z/s „Ošulaipas” (V. Strods), z/s „Zemgaļi” (E. Ozoliņa), z/s „Lazdas” (A. Jansone), z/s „Rasiņas” (S. Sproģe), z/s „Apšusala” (R. Bārbals), SIA „MAXIS” (D. Kaļinovskis), SIA „Lubauto” (J. Jakovļevs),

Teksts un foto: **Ilze Purpļeviča**

Zināšanas apgūst dāmu deju kopu vadītāji

Trīs dienas Ošupes pagasta Degumniekos notika senioru deju kopu vadītāju apmācības kursi „Ievads senioru dejās”. Kursus vadīja Latvijas Senioru deju apvienības (LSDA) valdes priekšsēdētāja Laimdota Andersone. Viņai palīdzēja LSDA valdes locekle, Zemgales koordinatore Maija Federuškina.

Senioru dejas pirmsākumi ir meklējami pēckara gados Vācijā, kad mājās nepārnāca bojā gājušie vīri. Tā rezultātā veidojās sieviešu deju kopas. Latvijā šobrīd ir apmēram 53 šādas deju kopas, kas veido biedrību „Latvijas senioru deju apvienība”, kura dibināta 2006. gadā. Savukārt, kopš 2010. gada Latvija ir četrpadsmitā dalībvalsts Eiropas senioru deju apvienībā. Deju repertuārā ir gan latviešu horeogrāfu dejas, gan pasaules tautu dejas, kas piemērotas šai vecuma grupai.

Senioru deju žanrs ir dejas forma, kas radīta seniora fiziskajām iespējām, lai apturētu novecošanos, nodrošinātu emocionālo labsajūtu un sniegtu tālākizglītību ne tikai dejas kultūrā un muzikālajā izglītībā, bet arī uzvedības kultūrā un dotu iespēju iepazīt citu tautu kultūrvēsturi.

Kursos piedalījās deju kopu esošie un topošie vadītāji no Baltinavas, Skrīveriem, Gaigalavas, Vaidavas, Mārcienas, Mētrienas un Degumniekiem. Trīs dienās apguvām starptautisko senioru deju repertuāru. Izdejojām desmit dažādu tautu senioru dejas – norvēģu, itāļu, brazīļu, beļģu, šveiciešu un latviešu. Mācījāmies senioru deju apraksta lasīšanu un dejas iestudēšanu, kā arī dejas procesa izmantošanu veselības nostiprināšanai.

Vakaros mums tika piedāvāta plaša kultūras programma. Apmeklējām O. Kalpaka dzimtas mājas „Liepsalas”, J. Zābera muzeju „Vecais Cepelis” Meirānos, akmeņu parku „Vaidavas”, Lubāna ezeru un ūdens tūrisma atpūtas kompleksu „Bāka”, bijām ciemos pie Jāņa Macāna Nagļos. Ekskursijās kopā ar mums bija Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs Aigars Šķēls.

Paldies!

Vēlos pateikt lielu paldies komandai, kas bija kopā ar mani kursu dienās un pirms tam – gatavošanās procesā.

Paldies Aigaram Šķēlam par izrādīto interesi, atbalstu un piedalīšanos kursu procesā trīs dienu laikā!

Paldies Daigai Rubenei par viesmīlību un radīto mājīguma sajūtu Degumnieku pamatskolā!

Paldies Ilzei Melngailei par koncerta organizēšanu un sarūpētajiem pārsteigu-



Kursu dalībnieki akmeņu parkā „Vaidavas” Lubānas novadā.

Kursu ietvaros Degumnieku tautas namā tika rīkots koncerts, kurā piedalījās Meirānu tautas nama dāmu deju kopa „Magones”, Degumnieku tautas nama dāmu deju grupa „Orhidejas” un Degumnieku tautas nama vokālais ansamblis „Harmonija”.

Nekas nav skaistāks par mīlestību. Par mīlestību pret vietu, kur dzīvo un darbu, ko dari. Esmu lepnā, ka manā dzimtajā pagastā strādā cilvēki, kuri mīl savu darbu un pagastu. Paldies Ošupes pagasta pārvaldes vadītājam Aigaram Šķēlam par gādību un rūpēm, lai mēs šīs trīs dienas justos kā mājās. Paldies Degumnieku tautas nama vadītājai Ilzei Melngailei par sirsnīgo koncertu, kurā mēs, kursanti, jutāmies ļoti gaiši. Paldies par skaisto krūzīti ar pagasta logo, ko saņēmām dāvanā. Tā mums liks vienmēr atcerēties skaisto klānu zemi un zilos Lubāna ūdeņus. Paldies Degumnieku pamatskolas direktorei Daigai Rubenei par viesmīlību un mājīgajām skolas telpām. Paldies skolas pavārītei Skaidrītei, kas mūs ik dienas lutināja ar gardiem ēdieniem. Un visbeidzot – paldies Ilzei Purpļevičai par laipno sagaidīšanu, par šo dienu organizēšanu tā, lai mēs nejostos noguruši un karstās svelmes nogurdināti. Paldies, ka Jūs esat! Ošupes pagasts ar Jums lepojas! Lai Jums kopā veicas izdarīt daudz lietu un paveikt daudz lielu darbu!

Solvita Stulpiņa

miem kursu un koncerta dalībniekiem!

Paldies pavārītei Skaidrītei par ļoti garšīgajām maltītēm!

Paldies Daigai Vanagai par klātbūtni kursu dienās un izpalīdzēšanu dažādās situācijās.

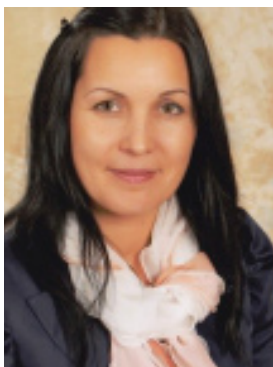
Paldies Inetai un „Harmonijas” meitenēm, kas ar savu jauko skanējumu radīja brīnišķīgu atmosfēru koncertā!

Paldies, „Orhidejas”! Jūsu sniegumu ļoti atzinīgi novērtēja kursu dalībnieki un LSDA vadība!

Ar cieņu, **Ilze Purpļeviča**

Pagasta svētkos par katru ir padomāts

Uz nelielu sarunu aicināju Ošupes pagasta svētku „krustmāti” **Dairitu Pulskteni**. Aicināta pastāstīt par svētku pirmsākumiem, Dairita nedaudz padomājot un paskaitļojot, atzina: - Šogad Ošupes pagasta svētki notiek jau desmito reizi. Idejas autore ir Daiga Kevere, kas pēc Zvejnieksvētku apmeklējuma Nagļos ierosināja, ka arī mūsu pagastam vajag savus svētkus. Es tolaik studēju augstskolā un strādāju par Ošupes pagasta sporta darba organizatori. Svētku organizēšanā piedalījās visa mana kuplā radu saime. Skolas kolēģi Ināra Kiukucāne, Ināra Logina, Anita Pauliņa, Mudīte, Edīte, Anita Tropa, Dairis uzņēmās būt par tiesnešiem. Daiga bija deputāte tajā laikā. Viņa iedrošināja darīt un piedalīties. Aigars un Iveta vienmēr palīdzēja un atbalstīja, pie-



mēram, organizēja sporta laukuma sakopšanu, korekti ieteica, ko uzlabot nākamajos sporta svētkos, jo es biju ļoti jauna un bez pieredzes šādu pasākumu organizēšanā. Skaidrīte rūpējās par iespēju papusdienot, jo jau tad šī diena ilga līdz 19.00. Tas bija tāds kopīgs darbs, kas ar gadiem augs tikai plašumā. Tad jau man bija piedzimis Jasmīna un es aizdevos uz Madonas sporta skolu un Madonas 1. vidusskolu, ko esmu iemīlējusi jau kā savus Degumniekus. Uz jautājumu, kas mainījies šo desmit gadu laikā Pagasta svētku norisēs, Dairita atzinīgi vērtē: - Sporta svētku struktūra ir palikusi tāda pati kā pirms 10 gadiem, kas man ļoti patīk. Svētki nenotiek, lai varētu ielikt ķeksīti blociņā, te tiek domāts par cilvēkiem, kas piedalīsies sportiskajās

aktivitātēs. Ļoti līdzīga sistēma ir Latvijas vecākajām sporta spēlēm Latvijā, kas notiek Meņģelē otrajā augusta sestdienā. Ir ļoti liels prieks par mūsu jauniešiem un mūsu pašu pagasta iedzīvotājiem, kuri atbalsta pagasta svētkus un aktīvi paši piedalās. Atceros, ka pirmajos sporta svētkos mūsējie pārsvarā vēroja no malas. Priecājos par sporta svētku dalībniekiem 60+ (Māriete Ločmele, Juris Keveris, Dzintra Broka, Anita Ločmele, Aina Bormane, Ilze Pavļukeviča un vēl noteikti daudzi citi, kurus es nepazīstu). Prieks par Zolītes dalībniekiem vecmeistariem, kuri gaida sporta spēles kā algas dienu. Principā nu jau pagasta svētki ir izveidoti kā lieliska iespēja visai ģimenei, dzimtai, radu saimei izbaudīt ļoti jauku aktīvu atpūtu visiem kopā. Par katru ir padomāts. Lielākas vērtības par stipru radu dzimtu jau mūsdienās nav, tā jārada un jāizveido mums pašiem, un ar savējiem jālepojas.

Ilze Purpļeviča

Mans bijušais Meirānu pagasts

Priekšvārds

„Vajag tikai rakt” – tā savulaik teica un dziedāja slavenais traģikomikš Edgars Liepiņš. Šķiet, ka visiem ir skaidrs, kādu rakšanu viņš domāja. Savu, savas tautas, valsts sakņu meklēšanu. Un sākot ar savas sētas (dzimtas), pagasta apzināšanu. Rakstos, muzejos atrodamo „rakumu” lieliski var bagātināt senču un vecāku laikabiedru atmiņas, pieredzējumi – dzīvās liecības. Nepalaidīsim tās zudībā!

Aktīva, sabiedriska darbiniece, sākot jau ar mazpulcēna gaitām, bijusi **Velta Kalniņa**, kas dzīvo Degumnieku centrā. „Dzīvā enciklopēdija”, kas zin visu par bijušā Meirānu pagasta (miera laikos tur ietilpa arī Degumnieki līdz Papardēm, kur sākās Lubānas pagasts) „vakardienu”.

- Esmu kalpakiete! Un tikai! Nepieņemu tagadējo, arī „krievu laiku” reformas manas dzimtās puses vizītkartes nosaukumu biežā pārdevēšanā. Man ir, bija un būs tikai Meirānu pagasts, - savu nostāju pauž Veltas kundze.

Jāpiekrīt Kalniņas kundzei, kāpēc gan viens no gaišākajiem pagastiem Vidzemē vairs nepastāv? Meirānieši savulaik pirmie šai novadā aizbrauca uz Rīgu, lai piedalītos Latvijas 1. Dziesmu svētkos 1873. gadā. Un nav taču taisnība, ka slavenības abi Jāņi – Zābers un Gavars ir no Indrānu pagasta.

Un cik lieliski, izteiksmīgi Kalniņas kundze (no galvas!) deklamē E. Virzas dzejoli „Pulkveža atgriešanās”! Arī nosaukt lielāko daļu no bijušā Meirānu pagasta zemnieku saimniecībām sirmajai kundzei nav par grūtu.

Jūlijs Augusts Trops

Veltas Kalniņas atmiņu stāstījums

Daudz gadu pagājis, daudz ūdeņu aiztecējis, kopš vairs netiek minēts Madonas apriņķa Meirānu pagasts. Jābrīnās kā „ezītim miglā”, kā tas bija, cik tas bija?

Meirānu pagasta robeža sākās no Lubānas ezera malas, tālāk šķērso Barkavas pagastu reizē atdalot Vidzemi no Latgales. Tālāk sniedzas līdz Saikavas un Praulienas pagastiem un visbeidzot robežojas ar Lubānas pagasta sākumu. Pagastu divās daļās sadala Aiviekste – labais un kreisais krasts.

Kreisā krasta apdzīvotās vietas bija – Asni, Aizsalnieki, Cērpelnieki (tagad Degumnieki), Degumnieki (krievu laikā tur bija veikals, pienotava), Zavicki, Pluciņkaks, Ogusala, Degšņi, Boksti, Vidzemnieki, Dzenupurvs, Ozoliņi, Paukulnieki, Sadalnieki, Vientieši, Gaigalieši, Liepsalas, Keiķenieki, Lejiņas, Arumbirze, Jaunzemi, Inkārsala, Sala.

Tagad sīkāk par Cērpelniekiem. Te pašā centrā atradās Meirānu Gotlība 4-klasīgā pamatskola, kurā mācījās apkārtnes bērni. Tanī laikā bija obligāta 6 klašu izglītība, tāpēc bija jāmacās arī citur. Skolotājs bija Kārlis Gailītis. Skolēnu skaits neliels, tāpēc visas klases apvienotas vienā telpā. Vēlāk bija arī otrs skolotājs, tad sadalījāties pa divām klasēm. Gailītis bija ļoti sabiedriska – nodibināja kori, dramatiskā teātra kopu. Jāpiemin mākslinieks Andris Stulpiņš. Viņš zīmēja ne tikai skatuves dekorācijas, bet vajadzības gadījumā, piedalījās arī teātra



izrādēs. Tolaik kultūras nama nebija, visi pasākumi un kopā sanāksanas notika skolā. 1936. gadā nodibinājās 912. Meirānu Gotlība mazpulka organizācija. Vadīja skolotājs K. Gailītis. Bijām kādi 25 dalībnieki. Mājās mums katram bija iemērīts zemes gabaliņš – 100m². To norobežoja ar baltzaļiem mietiņiem. Vadītājs vasarā vairākas reizes pārbaudīja, kā mēs kopjam savus lauciņus. Rudenī ražojumu (ražas) skatē, komisija vērtēja padarīto. Protams, bija arī balvas. Un tā zem baltzaļā karoga plīvura tika pavadīti 4,5 gadi, kad beidza pastāvēt Latvija, protams, arī mazpulki. Mūsu pagastā darbojās arī Aizsargu organizācija, taču par to nav saglabāties atmiņu stāsts.

Bet nu par Degumnieku centru. Kopā sanākot apkārtnes zemniekiem, nodibināja Degumnieku piensaimnieku

biedrību. 1913. gadā uzcēla pienotavas ēku. Biedrības vadītājs bija Andrejs Dragūns un šos pienākumus pildīja visus pastāvēšanas gadus. Par labiem darba rādītājiem 1938. gadā svinēja pienotavas 25. gadskārtu.

Apkārtnes zemnieki piegādāja pienu. No Meirānu krējotavas veda krējumu, šeit lielā kuļmucā kūla sviestu. To tarēja 50 kg koka mucīnās, vēlāk arī 25 kg kastītēs. Sviestu eksportēja uz valstīm, ar ko bija noslēgti līgumi.

Par piena trūkumu nevarēja žēloties, jo zemnieku galvenā nodarbošanās un ienākumi bija piena ražošana. Graudus audzēja nelielās platībās, tikai savas saimniecības vajadzībām. Ja palika pāri, varēja pārdot.

Savukārt Jūlija Ērgļa saimniecībā Ozoliņi uzsāka siera ražošanu. Viņš pats bija Latvijas Pienisaimniecības organizācijas priekšnieks un strādāja Rīgā. Saimniecībā turēja pietiekošu govju skaitu, lai būtu piens siera ražošanai. Līgumus

slēdza ar vietējiem zemniekiem un saražoto produkciju eksportēja.

Turpinājumā par Meirānu pagasta dzīvi Aiviekstes labajā krastā. Apdzīvotās vietas bija – Lābāni, Ezerkalns, Visagals, Olgu Vārti, Rozgala, Galabirze, Bļodāri, Lukauši, Mežsētas. Meirānu centrā atradās patērētāju biedrības veikali, aptieka, Meirānu O.Kalpaka 6-klasīgā pamatskola, dzelzceļa stacija, krējotava, dzirnavas, galdnieku darbnīca. Lielāks kokapstrādes uzņēmums bija Akmeņsalā Oskaram Kerodam.

Mūsu – Meirānu pagasta pārvaldes centrs atradās Meirānos. Pagājušā gadsimta 30 – tajos gados Meirānos notika lieli celtniecības darbi. Uzcēla tiltu pār Aivieksti, pašvaldības ēku upes krastā, skolu, dzelzceļa staciju, tapa dzelzceļš Madona – Lubāna.

Nevar nepieminēt māju Visagalā, kur atradās pirmā Meirānu skola. Tur pirmo izglītību guva pulkvedis O. Kalpaks. Kad uzcēla jauno skolu, vecajā ierīkoja

nespējnieku māju.

Tālāk atrodas Visagala kapsēta, kur atdusas pulkvedis Oskars Kalpaks. Viņa pieminekli veidojuši tēlnieki K. Zāle un A. Dzirkals. Dzejnieks E. Virza pulkvedim veltījis dzejoli, kas iekalts granītā: Stāv ļaužu pulks...

Kapsētas kalnā atdusas dzejnieks Jānis Gavars. Ausīs skan dzejas rindas: Nekad nekur nekādā svešā malā.

Laikā no 1940. līdz 1944. gadam Meirānu pagastā bija 366 apdzīvotas vietas. Izmaiņas varēja būt pirms minētā laikā vai arī pēc tam.

Pasakas parasti sākas ar vārdiem: Reiz bija. Jā, reiz bija arī tāds Meirānu pagasts un tāda nekad vairs nebūs. To neatsauks un neatgriezīs laiks.

Atmiņās kavējās Meirānu pagastā dzimusī un augusi iedzīvotāja Velta Kalniņa.

Uzklausīja un pierakstīja
Jūlijs Augusts Trops

Kopā strādāja, priecājās, cīnījās...

Šajā numurā publicējam bijušās skolotājas Janīnas Soldones Tropas (1917. g. 29. janv. – 2006. g. 31. janv.) atstāto atmiņu stāstījumu par darba gadiem Čērzinieku skolā pirms un pēc kara.

Stāstījums nebūtu pilnīgs, ja netiktu pieminēta latgaliešu sadzīvošana ar daudzām vidzemnieku ģimenēm, kurām mājas – saimniecības bija abās pusēs Meirānu kanālam, tātad gan Barkavas, gan Ošupes pagastā. Daudz luterticīgo bija gar Vecumu meža malu, un viņi te ienākuši jau sen, šķiet no krievu cara varas gadiem.

Preči skolai aiz kanāla dzīvoja Kļaviņu ģimene, atnācēji no Valkas puses. Saimniecība bija neliela, bet labi nostādīta. Pats pelnījās ar izcilēm aušanas izstrādājumiem, bet saimniece pat tālā apkārtnē tapa daudzīnāta kā laba vecmāte – bērniņu saņēmēja. Par turību liecināja arī tas, ka šai pusē Barkavas pagastā Kļaviņiem vienīgajiem bija ievilkta telefona līnija.

Protams, aiz etnogrāfiskās robežas Degumnieku pusē telefoni bija daudziem saimniekiem. „Čūļi” un „čangaji” dzīvoja draudzīgi, allaž palīdzēja viens otram. Skola draudzējās ar Ozolnieku saimi „Gaiļbirzēs”. Pie mums mācījās viņu bērni – dēls un meita, šķiet, Rita un Jānis. Ozolnieku vecmāte Karlīna nāca no Kalpaku dzimtas Liepsalās, viņa bija pulkveža Oskara Kalpaka tēva māsa – daudz stāstīja par savu slavenu rada bērnu. Ozolnieku Jānis vēlāk, jau krievu laikos kļuva par mana vecākā dēla krusttēvu.

Prātā daži talantīgākie cilvēki. Liels humorists bija Andris Smalkais. Viens no

viņa smieklu stāstiņiem talkās bija par to, kā viņš ēdot silķes ar kartupeļiem.

Neaizmirstama ir Vallija Ozoliņa. Tēvs viņai bija miris, taču viņa prams saimniekot, protams, ar algotu darba spēku. Bija skaista, tāpēc itin bieži konkursā „Mis Barkava” bija pārāka par citām daiļavām.

Atceros vēl divas Ozoliņu ģimenes – brāļi Andrejs un Oskars. Andreja dēls Jānis un meita Anna gāja pie prams skolā. Lai gan Andrejs nievājoši izteicās, ka negribot savus bērnus skolot kopā ar polēniem (tā sauca latgaliešus), tomēr viņa bērni mācījās sliktāk par šiem „polēniem”. Krievu okupācijai atgriežoties, Ozoliņu mājās ierīkoja Raksalas pasta nodalju.

Īpatnējs Raksalā bija saimnieks Osvalds Mednis. Viņš nāca uz skolu un deklamēja savus dzejoļus. Lielījās, ka esot beidzis Lubānas draudzes skolu.

Pāris kilometrus no skolas dzīvoja mežsargs Sekste. Dēls Jānis dzīvoja kaut kur citur. Bet, kad viņu atstāja sieva ar trīs bērniem, Jānis atgriezās tēva mājās. Vectēvs un tēvs veda trīs bērnus uz mūsu skolu. Šie bērni bija apdāvināti skolēni. Tēvs Jānis atstāja simpātiska, inteligenta cilvēka iespaidu. Tāpēc tā palika neatminama mīkla, kāpēc sieva viņu atstāja.

Priekšzīmīgi saimnieki, jo strādāja sviedrus nežēlodami, bija Vīganti un Dzeņi. Tāpēc jau arī vidzemnieki cieta 1949. gada un vēlākajās krievu okupācijas represijās. Komunisma cēlāju patiesais lozungs un mērķis taču bija labāko, gudrāko, inteligentāko, čaklāko latviešu pakāpeniska iznīcināšana.

Skolā mēs rīkojām saviesīgus vakarus, iestudējām ludiņas, dejojām tautiskās dejas, koncertējām vietējiem iedzīvotājiem. Bez jauniešu atsaucības tas nebūtu iespējams un, paldies Dievam, ka Čērziniekos ne luterticīgie, ne katoli nebija slinki, atsaucās piedalīties skolas rīkotajos pasākumos. Ar otreizējo krievu ienākšanu tas viss beidzās...

Bet vietējā jaunatne, bez atsevišķiem līdzskrējējiem komunistiskajam režīmam, bija latviski patriotiski noskaņota. Tāpēc daudzi iegāja mežos un Lubāna klānos, lai vēl ilgus gadus bezcerīgā cīņā pretošos bezdievīgajiem „atbrīvotājiem”.

Ļoti, ļoti garš būtu saraksts, kas man prātā par čekistu nošautajiem, no kuriem tikai reālais atgriezās...Tāpat divaini liekas, ka joprojām gan Barkavas, gan Ošupes pagastā nezināmās vietās Lubāna klānos un citur guļ šo pēdējo brīvības kaujās kritušo latviešu kauliņi, kas netiek meklēti, pārāpbedīšanai svētītā zemē, nav arī uzstādīti vismaz baltie krusti sīvāko cīņu vietās. Skumīgi, ka daļai sabiedrības ērtāk ir visu novelt uz bandu – laupītāju, kā arī viltus meža brāļu vienību birku. Īpaši slavens ar šo nodevīgi slepkavniecisko darbību bija tāds Klimkāns. Un ne jau viņš viens...

Taču patieso vēsturi noslēpt nevar neviens. Vēsturnieki zinātniskā līmenī atzinuši, ka nacionālās pretošanās kustība Latvijā tika sagrauta tikai pagājušā gadsimta 60-to gadu sākumā. Neviens asins lāse, kas lieta par tautas brīvību, nav veltīga, ja tā pārlejas nākošo paaudžu dzīslās – dzīvēs.

Pierakstīja **Jūlijs Augusts Trops**

Sveikiņi!

Te atkal es. Vai dieviņ, šito karsto vasaru. Manā mūžā tāda vēl nebija piedzīvota. Sviedri līst aumaļām gan jauniem, gan veciem. Bet jāiztur! Par spīti visam, patīkami redzēt, kā daba cīnās visiem spēkiem. Katra puķīte ziedēt zied visā krāšņumā, arī zāle aug griezdamās. Viens labums gan ir – nezāles vairs neaug, bet, ja izaug, tad tāpat nokalst.

Tieši par to es arī gribu uzrakstīt. Vienu reizi biju aizbraukusi ciemos pie draudzenes uz Ošupi. Viņa dzīvo daudzdzīvokļu mājā centrā. Mana draudzenīte gan strādīga – puķes zied, zāle nopļauta, dārzs izravēts, raža arī jau briest. Pati stāigā smaidīga un ziedoša. Bet, kad ieraudzīju, kas notiek apkārtnē! Vai dieviņ! Man vai galva sagriezās! Kāda nesakoptība! Zāle nenopļauta, puķu dobes aizaugušas vai pat vispār pāris gadī nav kustinātas. Pamestība, nolemība, slinkums. Es pat nezinu, kā vēl izteikties.

Mīļie cilvēki! Kur tad jūs dzīvojat! Kā var būt tā, ka blakus mājā zied smukas puķītes, sakopts zāliens, bet turpat blakus aizaudzis, pudeles, bundžas.

Ja nevarat kaimiņam palīdzēt, tad vismaz katrs pret saviem logiem jau nu varētu nopļaut, sakopt un tad jau tas būtu daudz. Painterēsējos pagastā un man atbildēja, ka neviens iedzīvotājs nekādu

palīdzību nav lūdzis pie sakopšanas, tā tad var izdarīt paši. Kas kavē vai traucē? Saņemieties! Es solīju draudzenei, ka rudenī atkal braukšu ciemos, ceru, ka viss būs citādāk. Bet, ja nē – uzrakstīšu avīzītē un nosaukšu vārdā visus sliņķus. Ko man vecai kāds var izdarīt, tiesā iesūdzēt? Brauc garām jūsu miestam tūristi un atpūtnieki uz Lubāna ezeru, pilnīgi kauns, ka viņiem jāredz šis "sūnu ciems". Jums nepalīdzēs nekāds Laimis lācis, pašiem vajag domāt – rīkot talkas, aktīvi rīkoties un iesaistīt bērnus. Es saprotu – ir veci, slimie cilvēki, bet ko tad dara Ošupes centra jaunā un vidējā paaudze? Esat tak vērīgi gana jauni un sprauni, esmu manījusi cik sprigani tekat pēc kārtējā pabalsta pie sociālās darbinieces. Tiešām novēlu saņemties un paraudzīties apkārtnē, kā dzīvojat. Uz Oškalna un Meža ielas privātmājiņām gan patīkami noraudzīties. Kāpēc gan arī centrā nevarētu būt tāpat?

Degumnieku pieturā arī nekas nav mainījies, cik pa dienu viss tiek sakopts un saslaucīts, tik vēl vakarā atkal smockas tiek splautas uz visām pusēm, bundžas un pudeles sastatītas rindā kā zaldāti, lai jau visi redz, cik mūsu jaunieši turīgi. Esmu nolēmusi, ka iešu kādu vakaru uz pieturu, jo gribu vaigu vaigā satikt tos draiskuļus, nointervēšu un rakstīšu uz avīzi.

Līdz citai reizītei! **Zaplīze**

Skolēni arī šajā mācību gadā saņems bezmaksas augļus un dārzeņus

Tuvojoties jaunajam mācību gadam, Lauku atbalsta dienests (LAD) atgādina, ka arī gaidāmajā mācību gadā skolās Latvijā tiks īstenota programma „Skolas auglis”.

No 2014.gada 3.novembra līdz 2015.gada 27.februārim visi skolēni Latvijā saņems bezmaksas augļus un dārzeņus, kā arī tiks veikti izglītojoši pasākumi, lai uzlabotu skolēnu zināšanas par augļu un dārzeņu veselīgo ietekmi uz veselību.

Programmas skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem („Skolas auglis”) mērķis ir bez maksas nodrošināt svaigus augļus un dārzeņus, palielināt šo produktu patēriņu skolēnu uzturā, mainīt skolēnu ēšanas paradumus un paplašināt skolēnu zināšanas par veselīgu uzturu un svaigu augļu un dārzeņu nozīmi tajā.

Programmas „Skolas auglis” ietvaros trīs reizes mācību nedēļā ikviens bērns var ēst dažādus augļus (ābolus, bumbierus, lielo augļu dzērvenes) vai dārzeņus (kāpostus, kolerābjus, burkānus, kāļus) vai to asorti porcijās. Iepriekšējo gadu pieredze liecina, ka līderi izdalīto produktu skaita ziņā ir āboli un burkāni.

LAD Sabiedrisko attiecību daļa

*Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu
Nostājas blakus tev draugi un klusē
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.*

Skumjās esam kopā ar tevi, **Mairi**,
un taviem tuviniekiem, **tēvu** kapu
kalniņā pavadot.

Bijušie klasesbiedri

*Gan zināju tās dieniņas,
Kad bij' ieti darbiņā.
To dieniņu nezināju,
Kad būs iet aizsaulē.
(latv. dz.)*

Skumju brīdī esam kopā ar
Renāra ģimeni un viņa tuviniekiem,
vectētiņu aizsaulē aizvadot.
PIG „Saulsazāhēni” un „Cālēni”

*Palīks tavs darbīgais gājums –
Tik auglīgu mūžu neizdzēs riets.
Caur kokiem un bērniem būs turpinājums
Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.
(M. Bendrupe)*

Izsakām līdzjūtību **Raineram**,
atvadoties no **vectētiņa**.

Klasesbiedri un audzinātāja
Degumnieku pamatskolā

Mēs protam dot padomus, bet paši
ar savu dzīvi nezinām, ko iesākt.

Vislabākais veids, kā izbēgt no
problēmas, ir to atrisināt!
(Alans Saporta)

*Lai Jūsu mazā meitenīte
Ir kā saules purenīte.
Izaugs liela, tad būs viņa
Sauls takas mijējiņa.*



7. jūnijā **Daces Kalniņas**
un **Mārča Iesaliņa**
ģimenē piedzimusi
meitiņa **Katrina**

APSVEICAM!

Ošupes pagasta pārvalde

Izīrē vienistabas vai divstabu dzīvokli Lubānā. **Mob.t. 27527354** (zvanīt vakaros)

Meklēju īrei labiekārtotu vai ar daļējām ērtībām māju/ dzīvokli/ istabu. Ja jums ir zināma vai pašiem piederoša mājvieta, ko labprāt izīrētu, lūdzu, zvaniet un par detaļām vienosimies.

Lelde (+37126011317)

LĪDZJŪTĪBAS

*Priedes sērās šalko klusi,
Bērzi zaļās galvas liec.
Kādēļ, sirds, tu aprimusi?
Vēl tik maz zem saules iets.*



MIRIS:

Jānis Zondars

(07.07.1962. – 06.08.2014.)

*Vai dieniņa, man' dieniņa, –
Tu atnāci nezināma.
Būtu Tevi zinājuši,
Būt' ar roku atstūmuši.*

Dalām bēdu ar Zondaru ģimeni sāpju
brīdī, kad **Jānis** pāragri jāvada
Mūžības ceļā.

Degumnieku pamatskolas kolektīvs

*Tukša paliek lauku sēta,
Klusa paliek istabiņa.
Aplusuši tēva solī,
Nav vairs tēva padomiņa.*

Skumjā brīdī esam kopā ar Tevi,
Mairi, pavadot **tēti** smilšu kalniņā.
Tavi klasesbiedri un audzinātājas

Degumnieku pamatskolā

*Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī,
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*

Izsakām līdzjūtību **Zitai** un tuviniekiem,
tēvu pēdējā ceļā pavadot.

Bijušie klasesbiedri

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purpļeviča**
Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzeturplevica@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.